

i den nærmeste Forbindelse med det locale Politik og efter deres Beskaffenhed ligefrem henhøre under samme, hvorfor Ministeriet har megen Bausfælighed ved at tage alle de Hensyn til de locale Forhold, som i Sager af denne Natur fortrinsvis komme i Betragtning, og ofte er udfat for at gribe ind i det egentlige Politiks Virksomhed og Omraade paa en mindre ønskelig Maade.

Et andet Hensyn, som ogsaa maa gjøre sig gjældende i det ovennævnte Spørgsmaal, er det stedse vøgende Antal af Sager, der gjør det ønskeligt for Justitsministeriet at indskrænke de Udfærdigelser, der skee gennem samme, saameget som muligt. Vel ere de heromhandlede Sager hver for sig kun ubetydelige i Henseende til Gjenstand og Indhold, men de optage dog ikke lidet Tid paa Grund af deres Mængde, hvorhos ogsaa maa bemærkes, at der i de fleste af dem indhentes Erklæringer og nærmere Oplysninger, inden de kunne afgjøres, og at et meget stort Antal Ansøgninger af denne Art, efterat der dog først har været corresponderet om dem, blive afflaaede. Det fremgaaer isvrigt heraf, at det ikke blot er Ministeriet, der besværes af dette Bevillingsvæsen, men at det ogsaa ved den Correspondance, det foranlediger, falder de underordnede Autoriteter til Byrde.

Af den af Justitsministeriet, som meldt, paatænkte Ordning af denne Sag vil det blive en Følge, at det Bevillingsgebyr, der for Tiden erlægges, bortfalder, men man skjønner dog ikke, at denne Omstændighed bør hindre sammes Gjennemførelse, idet man navnlig skal fremhæve, at det ikke stemmer med Forholdets Natur, at Præstationer eller Forlystelser af denne Art bestattes til Fordeel for Statskassen.

ad § 4.

ad A. Seland.

ad 1. a. Disse Indtægter ere her opførte med det samme Beløb, som i Finantsloven for 1860—61, eller efter Gjennemsnit af de 5 Finantsaar 1854—55—1858—59, hvorhos bemærkes, at Aaret 1859—60 ikke er medtaget ved Beregningen, da nogle af Sjøsysselregnskaberne for dette Aar endnu ikke ere indkomne.

ad 1. b. og c. De her opførte Indtægter ere calculerede efter Gjennemsnit af Indtægterne i de 5 sidste Finantsaar.

ad 2. a. I Finantsloven for 1860—61 er opført . . . . . 2,610 Rb.
Her er kun optaget et Beløb af . . . . . 2,410 —

altsaa mindre . . . . . 200 Rb.

Denne Formindsfelse hidrører fra, at Forpagtningsafgiften for Arnes Sjøsyssel, som hidtil har været 300 Rb., ved Rgl. Resolution af 4de Juni 1860 er nedsat til 100 Rb. aarlig i 3 Aar fra 6te Juni 1860 at regne, paa Grund af den Forringelse i Indtægterne af dette Sjøsyssel, der er bevirket ved den grasserende Skabhygdom blandt Faarene, idet nemlig denne Sygdom har ødelagt den allerstørste Deel af Faarebesætningerne i bemeldte Sjøsyssel, hvorved Embedets Indtægter, der hovedsageligen ere baserede paa Creaturbesætningen, ifølge en af Sjøsysselmanen meddeelt detailleret Oversigt ere i den Grad reducerede, at sammes Nettobeløb, der i Aaret 1856 androg 2,168 Rb. 44 f., i Aaret 1859 var nedsunket til 999 Rb. 55 f. og saaledes formindsfset med 1,173 Rb. 85 f. eller med omtrent 54 pCt. Da Indtægterne af titnævnte Sjøsyssel saaledes for Tiden ikkun svare til Indtægterne af et af de mindre Sjøsysselmansembeder, for hvilke der er normeret en Forpagtningsafgift af 80 à 100 Rb., og da der vil hengaae en længere Tid,